

ת"פ 33932/08/15 - מדינת ישראל - תביעות שפלה נגד אלירן איפרגן

בית משפט השלום בראשון לציון

בפני כב' השופט רפי ארניה

ת"פ 33932-08-15 מדינת ישראל נ' איפרגן

בעניין:	מדינת ישראל - תביעות שפלה
ע"י ב"כ עו"ד איתי שמואלי	<u>המאשימה</u>
נגד	
אלירן איפרגן	
ע"י ב"כ עו"ד שי גבאי	<u>הנאשם</u>

גזר דין

הנאשם הודה והורשע על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של גידול ויצור סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973, ועבירת החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

בהתאם לכתב האישום, בתאריך 27.11.2014 שכר הנאשם מחסן ברח' דרך המכבים 16, בעיר ראשון לציון.

בתאריך 12.8.2015, בשעה 15.15 או בסמוך לכך בוצע חיפוש במחסן ובמסגרתו נתפסו הדברים הבאים:

216 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 4,250 ג';

אינקובטור ובו 221 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 89 ג';

4 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל נטו של 71.40 ג';

נורות גדולות, מאווררים, אדניות, דשן וכלי גינון ששימשו לגידול הסמים.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

על פי התסקיר הראשון, הנאשם הוא רווק בן 32, בעל תעודת בגרות חלקית. הוא אובחן כסובל מהפרעות חרדה ודיכאון ונמצא בקשר מעקבי עם פסיכיאטר, בצירוף טיפול תרופתי.

עמוד 1

אין לנאשם כל עבר פלילי שהוא.

הרקע לביצוע העבירה היה כלכלי - עקב צבירת חובות משמעותיים לשוק האפור לצורך כיסוי חובותיו, כאשר הנאשם התקשה לשתף בקשייו את בני משפחתו.

במסגרת פיקוח המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית ולקח בה חלק פעיל. השירות התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לתיפקוד תקין, וכי המדובר בעבירה שבוצעה עקב נסיונו למצוא פיתרון מהיר לבעיותיו, וקשייו לשתף את בני משפחתו. הנאשם בעל יכולות ורבליות ותפקודיות טובות, מביע חרטה שנחזית להיות כנה, לוקח אחריות על מעשיו, מבין חומרתם, ונכון לשאת בתוצאות העבירה שביצע. ההליכים המשפטיים והמעצר מהווים גורם הרתעתי עבורו והוא נעזר היום בצורה מיטיבה עם בני משפחתו.

נוכח האמור העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית פחת, והמליץ להעמיד הנאשם בצו מבחן לצורך שילוב בטיפול ייעודי. כן המליץ השירות על ענישה חינוכית בדמות 300 שעות של"צ.

בדיון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר זה הוריתי על העמדת הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה של חצי שנה וקבלת תסקיר משלים.

בתסקיר השני תיאר השירות כי הנאשם הגיע לפגישות פרטניות אחת לשבועיים באופן קבוע, במהלך גילה התמדה ויכולת ראשונית לבחון דפוסיו השוליים ומצבי סיכון בחייו להמשך מעורבות שולית. הוא התראיין לקבוצה טיפולית "בחירה ושינוי" בשירות, אשר מטרתה העמקה בבחינת דפוסים שוליים ושינוי דרכי התמודדות בזמני משבר וסיכון. הנאשם התקבל לקבוצה ועתיד להתחיל השתתפותו בה בחודש אפריל.

נוכח התרשמות השירות מהמחויבות אותה גילה הנאשם בהגעה לפגישות ובדיקות בשירות, יכולתו להתייחס באופן ראשוני לדפוסיו והאחריות המלאה אותה נטל על העבירה שביצע שב השירות על המלצתו להטיל עליו עונש של"צ והעמדתו בצו מבחן.

יצוין כי לכל אורך הדרך, הנאשם שלל שימוש בסמים, ובדיקות שתן שערך נמצאו נקיות מסמים.

טענות המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שפירט כי מדובר במי אשר גידל במעבדה במרתף ששכר 461 שתילים סם מסוכן מסוג קנבוס מתוכם 220 שתילים במשקל של כ - 4 ק"ג, המוכנים להפקה.

ב"כ המאשימה ביקש להדגיש כי עסקינן במעבדת סמים לכל דבר ועניין שהוקמה על ידי הנאשם בבניין משרדים, כאשר החצרים נשכרו לצורך זה באופן מיוחד, בדמי שכירות של למעלה מ - 4,000 ₪ לחודש, וזאת להבדיל מגידול מזדמן או מאולתר בחצר של בית. המעבדה כללה ציוד ייעודי רב ומגוון, בו הצטייד הנאשם לצורך הקמת המעבדה, ואשר נרכש לצורך כך. לשיטתו, בהתחשב בכמות השתילים, בטיבם, בפוטנציאל הגלום בהם ובאופי המעבדה, ובשים לב לעובדה שהנאשם איננו צרכן סמים, הרי שאין ספק כי המדובר במעבדה שהוקמה לצורך הפצת סמים לציבור הרחב.

בנסיבות הללו ובשים לב לכמויות הסם, טען ב"כ המאשימה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה

משמעותית.

זאת ועוד, חומרת המעשה אינה נבחנת במשקל הסם בלבד ובוודאי שלא בריכוז החומר הפעיל, אלא גם במספר השתילים המלמד על הפוטנציאל הטמון במעשה ועל כוונת העושה.

אשר למתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות ביצוע, טען ב"כ המאשימה כי פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי העונש הראוי הינו מאסר משמעותי לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעובדה כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו כבר מהרגע הראשון וחסך בזמן שיפוטי יקר.

עוד הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו לאמור בתסקיר שירות המבחן ולממצאיו, אשר לשיטת המאשימה הינם חיוביים בעיקרם. יחד עם זאת, העיר ב"כ המאשימה כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם מדבר על יכולות ראשוניות בלבד של הנאשם לבחון את התנהגותו.

ב"כ המאשימה הסכים כי מדובר במצבור נתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם בגזירת דינו. יחד עם זאת, טען כי אין בנתונים אלה די כדי להעמיד את עונשו של הנאשם על הרף המומלץ על ידי שירות המבחן, או בדמות עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בשים לב לחומרת המעשה והערך החברתי המוגן שנפגע.

ב"כ המאשימה שב והדגיש כי בשים לב לחומרת המעשה עמדתה העונשית של המאשימה הינה רף המינימום של ענישה סבירה והולמת, והיא כבר לוקחת בחשבון את כל אותם נתונים שיש לזקוף לזכות הנאשם.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם חלק על דברי ב"כ המאשימה, לפיהם משקל הסם וכמות השתילים הם הנתונים בגזירת הדין והענישה. לדבריו, יש חשיבות לתוכנית העבריינית ולפוטנציאל הנזק. נוכח העובדה שלא הופק כל סם הרי שאין כלל לדעת האם ניתן היה להפיק סם מהשתילים שנתפסו.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן וממצאיהם. לדבריו, מדובר בתסקירים יסודיים, מעמיקים ומפורטים, המלמדים כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי ממושך ואפקטיבי, ללא כל מעורבות עבריינית או שימוש בסמים.

ב"כ הנאשם הדגיש את אורח החיים הנורמטיבי שניהל ומנהל הנאשם, את החרטה האמיתית והכנה, את הצורך בהמשך הליך השיקום כמומלץ על ידי השירות, ואת הבושה שחש מול בני משפחתו.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בגזירת הדין גם בעובדה כי בגין העבירות נשוא כתב האישום היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח משך כחודש ימים, וכפי שעולה מהתסקיר - המעצר היווה גורם מרתיע ומציב גבולות, וכן את התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם תקופה ארוכה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה מלמדת על ענישה נמוכה מהענישה לה עותרת המאשימה, תוך שהדגיש כי אין בכל מקרה לגזור גזירה שווה מהפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה לעניינו.

ב"כ הנאשם סבור כי הודיית הנאשם, ונטילת האחריות צריכים להיזקק לזכותו, וניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן, אף תוך הגדלת מכסת השעות.

לחילופין, טען כי ככל שייקבע מתחם שהרף התחתון שלו אינו עומד על המלצת שירות המבחן, הרי שיש לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם לקולא משיקולי שיקום.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות הסם הינו הגנה על בריאות הציבור מצד אחד ומן הצד השני, הגנה על החברה בכללותה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות ע"י עבריינים על רקע השימוש בסמים שכן העיסוק בסם הינו מחולל פגיעה עיקרית.

עבירת גידול הסם מנויה בסעיף 6 לפקודת הסמים, יחד עם עבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, כאשר הרציונאל העומד מאחורי הסעיף הינו המלחמה חסרת הפשרות הנדרשת בחוליה הראשונה של שרשרת הסם - המגדלים והיצרנים, ללא כל הבחנה בין גידול לצריכה עצמית וגידול שאיננו לצריכה עצמית.

על החומרה שבעבירות בהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד מהעונש המקסימאלי שקבע המחוקק בצד כל אחת מעבירות אלו - 20 שנות מאסר.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעניינו מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית העולה כדי רף עליון של חומרה.

וכך באו הדברים לידי ביטוי בע"פ 5953/13 מ"י נ' אהרון (2014):

"בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כי את נגע הסמים יש לעקור מן השורש, וכי לאור הנזק העצום שמסבים הסחר והשימוש בסמים... ליחידים ולחברה בכללותה, יש להיאבק במעורבים בעבירות הסמים, על ידי הטלת עונשים מרתיעים והולמים, תוך התחשבות, בין היתר, בכמות הסם ובטיבו, בחומרת העבירות שבוצעו, בחלקו של הנאשם בהן ובעברו הפלילי".

וכן ר' ע"פ 972/11 מ"י נ' יניב יונה (2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים... אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים..."

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש ליתן את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות. בעניינו, הנאשם עמוד 4

הקים מעבדת סמים בחצרים ששכר באופן מיוחד לשם כך, והצטייד לצורך כך בציוד ייעודי לרבות נורות גדולות, מאוורים, אדניות, דשן, כלי גינון ואינקובטור - והכל לצורך גידול הסם והכנתו. הנאשם גידל את הסם משך מספר חודשים עד אשר נתפס, כאשר במרתף נמצאו לא פחות מ- 220 שתילים במשקל של כ- 4 ק"ג ועוד 221 "בייבי-שתילים" באינקובטור אשר עליהם ניתן לאמר "זה הקטן - גדול יהיה". הנה כי כן, המדובר בכמות לא מבוטלת של שתילים, בוגרים וצעירים, ובשים לב למועד שכירת הנכס - לא ניתן להניח כי המדובר במעבדה המצויה עדיין בראשית דרכה.

שכירת הנכס, ההשקעה הכספית, הציוד בו השתמש הנאשם לצורך גידול הסם וכמות השתילים שנמצאה מלמדים כי לא היה מדובר במעידה ספונטנית אלא במי שהשקיע מחשבה רבה בגידול הסם, ללמדך שמדובר היה בעסק של ממש מבחינתו, ואין המדובר בייצור לצרכים עצמיים.

עוד אציין כי אני רואה בחומרה רבה את הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות בהן הורשע. מסתבר, כי הנאשם שקוע בחובות כספיים, והוא בחר לחפש לעצמו מוצא קל מחובות אלה, על דרך של פעילות עבריינית, במקום להסדיר חובותיו באמצעים החוקיים המקובלים. יש לגנות בכל פה התנהלות כזו, אשר יוצרת דרך קיצור מחוללת פשע לסילוק החובות, תחת הסדרה נורמטיבית וחוקית שלהם.

בבחינת הנזק שנגרם וצפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הפסיקה העניפה בעניין זה עוסקת בנזק הנגרם ליחיד ולחברה מעבירות הסמים, נפיצות, התפשטותן ופגיעתן הרעה, באופן שפעמים רבות אין דרך חזרה מההתמכרות, אשר אף גוררת ביצוע עבירות נוספות לצורך מימון הסם. מעבר לכך, קיים גם פוטנציאל לנזק בריאותי קשה כתוצאה מהשימוש בסם. פסיקה עקבית של בתי המשפט שבה והבהירה כי פגיעתם של הסמים בחברה אינה נקודתית אלא משתרעת על מרחבים וזמנים נרחבים.

בהקשר זה אציין כי חומרת המעשה והנזק אינם נבחנים במשקלו הפוטנציאל של הסם "נטו" שיופק מהשתילים, אלא גם במספר השתילים וכמותם "ברוטו" המלמדים על התוכנית העבריינית, על הפוטנציאל שהיה טמון במעשה, גם אם לא הגיע לכלל מימוש סופי, ועל כוונת העושה.

עוד נקבע כי תופעת גידול סם במעבדות ביתיות הפכה להיות נפוצה ושכיחה ביותר, וזאת נוכח קלות הביצוע, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה המתבצעת בתחומי הבית ולנוכח הפוטנציאל העברייני והמזיק הגלום בה המחייב מלחמת חורמה.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים, שהפך לרעה חולה ונפוצה במחוזותינו ובהשפעותיו השליליות על החברה, כאשר הפרמטרים המרכזיים הינם כמות הסם, משקלו, ומספר השתילים.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה נלמדת מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 7055/14 **עידן דגן נ' מ"י (2014)** - מעבדה בה גידל הנאשם סם קנבוס במשקל 2.3 ק"ג. נקבע מתחם מוסכם של 6-12 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל;

רע"פ 1787/15 **אדי עמר נ' מ"י (2015)** - מעבדה בה גידל הנאשם 9 שתילי קנבוס במשקל כולל של 4.3 ק"ג נטו. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל;

רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מ"י (2015)** - מעבדה בה גידל הנאשם 378 שתילי קנבוס במשקל כולל של 283 ג' נטו. נקבע מתחם של בין של"צ ומאסר מותנה לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל;

רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מ"י (2016)** - מעבדה בה גידל הנאשם זרעי סם קנבוס במשקל העולה על 2.5 ק"ג. נקבע רף תחתון של מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל שלא בדרך של עבודות שירות, והוטלה על הנאשם תקופת מאסר של 10 חודשים לריצוי בפועל.

עפ"ג (מרכז) 8650-04-15 **שוורץ נ' מ"י (2015)** - מעבדה בה גידל הנאשם 146 שתילי קנביס במשקל 2.89 ק"ג. נקבע מתחם עונש של 6-24 חודשי מאסר, והוטלה על הנאשם תקופת מאסר בת 9 חודשים לריצוי בפועל.

הנה כי כן, פסיקת בית המשפט העליון ובית המשפט המחוזי מרכז מלמדת אותנו כי ב"תיקי מעבדה" אשר עניינם גידול סם קנאביס במשקלים ובהיקפים מן הסוג הנידון או משקלים והיקפים דומים, מתחם הענישה הינו 6-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הסניגור המלומד אמנם הפנה לפסיקה בה נקבעו עונשי מאסר של עבודות שירות ואף פחות מכך, ואולם מעיון בפסיקה עולה כי אין המדובר בפסיקה עדכנית, וכי נראה באופן ברור כי פסיקת בית המשפט העליון החמירה לאחרונה עם מגדלי סמים במעבדות, בשל השיקולים אשר כבר פורטו מעלה.

כמו כן הפנה הסניגור המלומד לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג 28100-10-15 **מ"י נ' דוד (2017)** שם נידון עניינו של נאשם, אשר גידל במעבדה 3.6 ק"ג סם קנאביס. הערכאה הדיונית נמנעה מהרשעה והטילה צו של"צ, ובית המשפט המחוזי הנכבד קבע שיש להרשיע את הנאשם וכן הגדיל את תקופת השל"צ. נראה כי פסק דין זה נכון לעובדותיו, ומהווה חריג בולט בנוף הענישה, ואיננו מבטא את הכלל הרחב.

סטיה מן המתחם:

הסניגור המלומד טען כי במקרה זה יש לסטות מן המתחם עקב הליכי שיקום אותם עובר הנאשם.

אין דעתי כדעתו.

ראשית, הסטיה מן המתחם בעבירות מסוג זה עקב הליכי שיקום צריכה להישמר לאותם מקרים מיוחדים בהם הנאשם היה מכור לחומרים ממכרים, והוא מצוי בעיצומו של תהליך גמילה. במקרים בהם הנאשם עובר תהליך של חזרה לחברה הנורמטיבית, מסמך המחוקק את בתי המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם כלפי מטה, על מנת שהנאשם לא יחזור לסורו, וישוב להוות נטל על החברה במקום להפוך לאזרח מועיל, ובכך מועדף, כחריג לכלל, האינטרס האישי של הנאשם על פני האינטרס הציבורי הרחב.

ברי, כי אין זהו המקרה כאן.

בענייננו, המדובר בנאשם שעובר תהליך של חרטה והפנמה של מעשיו, תהליך שבאורכו הינו חשוב ומתרים, אך אין המדובר בנאשם טעון - שיקום מן הסוג אליו מכוון החוק.

שנית, ההליך אותו עובר הנאשם אינו יכול לאיין ולרוקן מתוכן את חומרת העבירה בה הורשע, אשר אליה קדמו תכנון מוקדם, השקעה כספית, ותוכנית עבריינית. אינטרס השיקום מהווה רק שיקול אחד מבין מכלול שיקולי הענישה ואינו חזות הכל, ובוודאי שאין הוא מילת קסם המצדיקה ענישה חריגה ומקלה. זאת ועוד, וכידוע, בעבירות סמים נדחק שיקול נסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול האינטרס הציבורי (ע"פ 376/89 לובטון נ' מ"י, רע"פ 3864/16 בן דוד נ' מ"י (2016), בפיסקה 9).

עוד יש לזכור כי בית המשפט איננו חותמת גומי של שירות המבחן, והמלצותיו של הלה הינן בגדר המלצות בלבד.

לפיכך, לא מצאתי לנכון לסטות, במקרה זה, ממתחם העונש ההולם. ואולם, שיקול החרטה וההפנמה שעבר הנאשם בהחלט יהווה שיקול משמעותי לענישתו - בתוך המתחם.

נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

- א. אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר יפגע בנאשם ובהוריו, והכל בשים לב לגילו הצעיר יחסית. בנוסף, המדובר במאסרו הראשון של הנאשם ושיקול זה הוא שיקול ממתיק משמעותי;
- ב. הנאשם הודה כבר ברגע הראשון, שיתף פעולה עם המשטרה, נטל אחריות, הביע חרטה, והבין את הפסול במעשיו. גם נתון זה הינו נתון העומד לזכותו של הנאשם.
- ג. הנאשם מחוסר עבר פלילי מסוג כלשהו.
- ד. הנאשם היה במעצר ממשי, תקופה של כחודש ימים.

אשר על כן, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 12.8.2015 ועד ליום 10.9.2015.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 חודשים מיום שחרורו הנאשם לא יעבור עבירת פשע על פי פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו הנאשם לא יעבור עבירת עוון על פי פקודת הסמים המסוכנים.
- ד. קנס בסך של 10,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים אשר תחילתם ביום 1.6.2017 וכל אחד לחודש. לא יעמוד הנאשם בביצוע תשלום כלשהו במלואו או במועדו - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מלא ומיידי.
- ה. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום שחרורו ממאסר. מניין ימי הפסילה יחל עם שחרורו של הנאשם ממאסר ועם הפקדת רשיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.
- ו. פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה - פסילה על תנאי - לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי על פי פקודת הסמים המסוכנים. תקופת התנאי תחל עם סיום תקופת הפסילה בפועל.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 8.6.2017 בכלא רמלה, עד השעה 10.00, או על פי החלטת שב"ס,

כשרשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף איבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשב"ס.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בנוכחות הנאשם, ב"כ וב"כ המאשימה.